

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

V International Science Conference
«Modern philological research in the
context of intercultural communication»

September 30 - October 02, 2024

Zaragoza, Spain

MODERN PHILOLOGICAL RESEARCH IN THE CONTEXT OF INTERCULTURAL COMMUNICATION

Abstracts of V International Scientific and Practical Conference

Zaragoza, Spain
(September 30 – October 02, 2024)

UDC 01.1

ISBN – 9-789-40375-849-7

The V International Scientific and Practical Conference «Modern philological research in the context of intercultural communication», September 30 – October 02, 2024, Zaragoza, Spain. 193 p.

Text Copyright © 2024 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2024 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Kahramanova S.N.G. Synthesis and application of new type additives for lubricating oils. Abstracts of V International Scientific and Practical Conference. Zaragoza, Spain. Pp. 28-34.

URL: <https://eu-conf.com/en/events/modern-philological-research-in-the-context-of-intercultural-communication/>

TABLE OF CONTENTS

ARCHITECTURE, CONSTRUCTION		
1.	ბურდულაძე ა., პაპუაშვილი თ. SUPERPAVE ტექნოლოგია - ასფალტბეტონის საფარის დაპროექტების თანამედროვე მეთოდი	9
ART HISTORY		
2.	Кузьменко А.А. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ БЕЛЬКАНТО У ВОКАЛЬНІЙ МУЗИЦІ	16
BIOLOGY		
3.	Безсмертна О.О., Герасимчук Г.В., Мерленко Н.О. ПОШИРЕННЯ БІОТОПУ С1.3413 ІЗ РЕЗОЛЮЦІЇ ІV БЕРНСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ НА ТЕРИТОРІЇ КНПП "ЦУМАНСЬКА ПУЩА"	19
4.	Дідик Л.В. БОТАНІЧНА ЦІННІСТЬ ГІДРОЛОГІЧНИХ ОБ'ЄКТІВ РЕГІОНАЛЬНОГО ЛАНДШАФТНОГО ПАРКУ "МІЖРІЧИНСЬКИЙ" У СКЛАДІ ПРОЕКТОВАНОГО БІОСФЕРНОГО РЕЗЕРВАТУ "ЦЕНТРАЛЬНЕ ПОЛІССЯ" (УКРАЇНА)	22
5.	Хлобистов Є.В., Сова Л.О. ВПЛИВ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ НА СТАН ПОВЕРХНЕВИХ ВОД (НА ПРИКЛАДІ ЗАБРУДНЕННЯ СЕЙМУ Й ДЕСНИ)	25
CHEMISTRY		
6.	Kahramanova S.N.G. SYNTHESIS AND APPLICATION OF NEW TYPE ADDITIVES FOR LUBRICATING OILS	28
ECONOMY		
7.	Shcheblykina I.O., Kairachka N.V. ECO-INNOVATION AS A PART OF THE GENERAL STRATEGY OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE ENTERPRISE	35
8.	Джаббаров Т.А. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ МІЖНАРОДНОЇ КОМПАНІЇ	39

9.	Поляк-Свергун М.М. ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ	42
10.	Шинкарук Л.В., Геращенко М.В. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ	46
HISTORY		
11.	Хорошев О.М. ПЕРШІЙ УКРАЇНСЬКИЙ НОБЕЛІВСЬКИЙ ЛАУРЕАТ (ДО 180- РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ІЛІІ МЕЧНИКОВА)	49
JURISPRUDENCE		
12.	Kovalova D. EFFECTIVENESS OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS	54
13.	Вереша Р.В. МОДИФІКАЦІЇ УМИСНОЇ ФОРМИ ВИНИ	57
14.	Малимон В.Г. ПРОВЕДЕННЯ ТОВАРОЗНАВЧОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ОБ'ЄКТУ ПІДГРУПИ "ГАРБУЗОВІ ОВОЧІ"	60
15.	Оніщук Ю.В. СПОСОБИ ЗАХИСТУ ПРАВ СУБ'ЄКТА ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ	65
MANAGEMENT, MARKETING		
16.	Місевич М., Майковець Т., Євтух С. УПРАВЛІННЯ ПОЛІТИКОЮ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА	69
MEDICINE		
17.	Kobtseva D.D., Reva O.P., Pedenko M.O. THE ORTHODONTIC APPLIANCE FOR CORRECTION OF SWALLOWING DISORDERS IN CHILDREN	73

18.	Kolosovych I.V. IMPROVEMENT OF METHODS OF ENDOSCOPIC DIAGNOSIS OF PATHOLOGICAL CHANGES OF THE STOMACH	78
19.	Зборовський О.М., Шкіренко О.Ю., Бейліна К.П. СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА РЕГЕНЕРАТИВНІ МЕХАНІЗМИ ПРИ АУТОТРАНСПЛАНТАЦІЇ ЖИРОВОЇ ТКАНИНИ	80
PEDAGOGY		
20.	Булгару Н.Б., Басараба А.О., Шалим С.М. КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВИЩОМУ ЗАКЛАДІ	84
21.	Галущенко В.І., Юлінецька В.А. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДИК НАВЧАННЯ У КОРЕКЦІЙНО-ЛОГОПЕДИЧНИЙ ПРОЦЕС РОБОТИ З ДІТЬМИ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ	87
22.	Готовцева В.І. РОЗВИТОК УМІНЬ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ РОЗВИТКУ МЕДІА ТЕХНОЛОГІЙ	90
23.	Диманова К.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКИХ НАВИЧОК В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	94
24.	Кравченко Т.Ю., Коропець В.В., Павлова В.В. ІНДИВІДУАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ЯКОСТІ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ШКОЛИ	100
25.	Лобановська Д.Р., Сорочинська О. ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО ФОРМУ І ВЕЛИЧИНУ ПРЕДМЕТІВ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	107
26.	Мартін А.М. РОЗВИТОК ПЕДАГОГІЧНОГО ЗНАННЯ ЯК ПЕРЕДУМОВА НАУКОВОГО РОЗГОРТАННЯ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ОСНОВ ПРИРОДОЗНАВСТВА	111
27.	Ступницька Г.І. ГЕЙМІФІКАЦІЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	114

ІНДИВІДУАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ЯКОСТІ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ШКОЛИ

Кравченко Тетяна Юріївна

кандидат медичних наук, доцент,
Одеський Національний медичний університет

Коропець Віра Василівна

кандидат медичних наук, асистент кафедри педіатрії,
Одеський Національний медичний університет

Павлова Вікторія Володимирівна

асистент кафедри педіатрії,
Одеський Національний медичний університет

Постановка проблеми.

Враховуючи, що модернізація вищої медичної освіти є динамічним процесом, постійно підвищується значимість питання конкурентоспроможності фахівців, змінюються умови, в яких відбувається викладання, а саме: потреба володіти якомога більшою кількістю цифрових навичок, проведення дистанційного та одночасно двох видів навчання, розрахованих на слухачів, які присутні та які знаходяться дистанційно, проблема покращення індивідуально-психологічних якостей викладача набуває ще більшої актуальності. Окрім того, сучасний стан освіти, у тому числі й медичної, нині зазнає небувалих труднощів, спричинених ситуацією невизначеного середовища. Неабияк впливають на фактор невизначеності військові дії, які відбуваються на території України і які призводять до того, що іноді структуру запланованої подачі матеріалу потрібно змінювати буквально за лічені хвилини. Психологічна стійкість та майстерність викладача грають неабияку яку роль у забезпеченні якісного навчання в таких швидко змінюваних умовах. Орієнтація вітчизняної освіти на європейський освітній простір ініціює перебудову вимог до викладача вищої школи, ставить різнобічні вимоги як до його професійних, так і особистісних якостей.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

На сучасному етапі підготовка викладачів ВНЗ характеризується великою відповідальністю, адже їхнім основним завданням є формування високоморальних освічених особистостей – еліти нації, які готові до постійного самовдосконалення, мобільні, швидко орієнтуються в нових ситуаціях, сприйнятливі до змін та інновацій. А для цього сам викладач повинен бути готовим змінювати форми й методи, структуру та зміст навчального матеріалу, освітні програми. Також викладач повинен бути високоморальною яскравою особистістю, для того, щоб виховати таких же креативних ініціативних майбутніх фахівців.

Освіта – це динамічний процес, який необхідно періодично вдосконалювати. Удосконалення має стосуватись не тільки залучення інноваційних методів навчання в медичній освіті, а й враховувати індивідуальні якості викладача. Окрім того, навчання – це активний процес, в якому здобувачі освіти й викладачі мають працювати разом, щоб зробити цей процес обміну знаннями ефективним і легким для розуміння. Для ефективного навчання викладач має сприяти розвитку аналітичних підходів до навчального матеріалу і зверненню до критичного мислення. Здобувачі освіти повинні мати можливість використовувати знання й навички, отримані в аудиторії, для досягнення своїх професійних цілей, маючи при цьому різні стилі навчання й можливість зворотного зв'язку з викладачем для обговорення навчального матеріалу. Таким чином, сучасна вища медична освіта має застосовувати альтернативні стратегії викладання й навчання, які найкраще відповідають цим потребам. Медична освіта змінюється швидкими темпами.

Метою даної праці є на основі аналізу науково-педагогічної літератури визначити підходи щодо розуміння **індивідуально-психологічних якостей викладача** вищої медичної школи у контексті сьогоденних задач викладання.

Виклад основного матеріалу

В еру глобалізації, інтернаціоналізації, розвитку інформаційних технологій відбувається перехід від поверхневого підходу (surface approach) викладання до глибинного (deeper approach). Викладання на засадах лідерства спрямоване на розкриття потенціалу кожного, активно залучаючи студентів в освітній процес, надихаючи їх на запитання і пошук відповідей на них. Студент отримує знання через аналіз та синтез інформації, інтегруючи їх із загальними здібностями комунікації, критичного мислення та вирішення проблем, а викладач лише допомагає в цьому.

Проводячи розмірковування щодо індивідуально-психологічних якостей викладача стає цікавою і думка студентів на характеристику викладача. Дослідники провели таке опитування студентів і зробили наступні висновки: хороший викладач - це той, хто є доступним, цікавим і надихаючим, а також володіє глибокими знаннями основ теорії того, чого він намагається навчити. Він також має здатність спілкуватися впевнено і зрозуміло на всіх рівнях. Найкращими вважаються викладачі, які мають гарне почуття гумору і вміють викликати сміх, оскільки гумор викладача зменшує стрес студента. Медична наука - це велике знання, яке необхідно поширювати і розповсюджувати для того, щоб покращити якість життя світової спільноти. Відповідальність викладача медичної освіти полягає в тому, щоб донести і розшифрувати мову медичної науки до свідомості студентів. Необхідна відданість як предмету, що викладається, так і ролі викладача, яку від нього очікують.

Проте, що б ті, хто навчається, не казали про позитивні якості викладача, вони завжди на одне з перших місць ставлять справедливість. До такої якості викладача вони ставляться із якоюсь хворобливою вимогливістю.

На рівні з думкою слухачів цікавою є і власна думка викладачів. Інша група дослідників провела перехресне дослідження характеристик ефективних

викладачів з їх власної точки зору в медицині та стоматології та спробували з'ясувати, чи є погляди викладачів медичних дисциплін на якості ефективного викладача унікальними. Було підготовлено та використано опитувальник, що складається з 24 тверджень, що стосуються передбачуваних якостей ефективних учителів. Ефективне викладання в медицині має важливе значення для підготовки висококваліфікованих лікарів. За словами Ернеста Леруа, «поганий хірург завдає шкоди 1 людині за раз, але поганий викладач завдає шкоди 130». Досі було проведено менше досліджень думок медичних викладачів щодо ефективних якостей викладання порівняно з рейтингами/опитуваннями студентів. Автори дослідження виявили, що ці погляди схожі, незалежно від дисципліни, культурного походження та статі. Результати дослідження підтверджують доцільність створення спільних програм підготовки для викладачів усіх дисциплін, а не окремих програм підготовки виключно для викладачів медичних дисциплін. У результаті аналізу психолого-педагогічних досліджень автори визначили, що важливим фактором, який впливає на ефективність роботи викладача, є його особистісні якості. Знання професійно значущих особистісних якостей сучасного вчителя, їх ролі в професійній діяльності сприяє діяльності сприяє прагненню вчителя до вдосконалення цих якостей, що в кінцевому підсумку призводить до якісних результатів педагогічної діяльності.

Викладачі вищих медичних навчальних закладів, які здійснюють природничо-наукову і професійну та практичну підготовку майбутніх лікарів, – це фахівці-медики, які не мають спеціальної психолого-педагогічної підготовки. Водночас викладачі, які пройшли психолого-педагогічну підготовку і працюють у медичних ВНЗ, повинні бути компетентними у відповідних предметних напрямках з огляду на напрям підготовки і спеціальності майбутнього фахівця в галузі медицини. При цьому необхідно враховувати традиції, що склалися в системі охорони здоров'я населення загалом, специфіку самої медичної освіти, сучасні зміни й перетворення. Загалом вимоги до викладачів ВНЗ містять своєрідне ядро, основні компоненти, що повинні реалізуватися у професійній діяльності. Однак діяльність фахівців, що готують майбутніх працівників медичної галузі, має свою специфіку. Так, професійно-педагогічна діяльність викладача ВНЗ у наукових дослідженнях розглядається як інтегративна діяльність, у якій поєднуються предметний, науковий, психолого-педагогічний та виховний компоненти. Викладачам, які працюють на клінічних кафедрах вищих медичних навчальних закладів додається лікувальний компонент.

Провадження медичної освіти в Україні відбувається згідно з такими нормативними документами: розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2019 року №95 «Про схвалення Стратегії розвитку медичної освіти в Україні», затверджене Стандартом вищої освіти України за спеціальністю «Стоматологія» для другого (магістерського) рівня вищої освіти, що затверджений і введений у дію наказом Міністерства освіти і науки №879 від 24 червня 2019 року; Стандарт вищої освіти зі спеціальності «Медицина» для другого (магістерського) рівня вищої освіти (наказ МОН № 1197 від 08.11.2021

року). Окрім того пріоритетним напрямом осучаснення медичної освіти є впровадження нових стандартів вищої освіти (наказ МОН № 600 від 01.06.2016 р.), які ґрунтуються на компетентнісному підході й поділяють філософію визначення вимог до фахівця, покладену в основу Болонського процесу та міжнародного проекту Європейської Комісії «Гармонізація освітніх структур у Європі» (Tuning Educational Structures in Europe, TUNING). Перспективи передової освітньої діяльності медичного університету залежать не лише від інноваційного потенціалу нововведення, а й від інноваційного потенціалу науково-педагогічного колективу, конкретного викладача, оцінювання якого здійснюється за певними критеріями: сприйнятливість до нового, освоєння нововведень, ступінь новаторства науково-педагогічних працівників і колективу навчального закладу. У результаті оцінювання ступеня новаторства кожен викладач може бути атестований як педагог «новатор», педагог «передовик», педагог «помірний», педагог «посередній», педагог «останній». Безперечно, така класифікація значною мірою умовна, оскільки в структурі особистісних якостей, стилі діяльності викладача наявні елементи інших класифікаційних груп. Для того, щоб успішно вести за собою здобувачів медичної освіти, викладачу потрібно й себе «вести» до себе мудрішого, цікавішого, більш освіченого, тобто триматися того напрямку, який виводить на шлях авторитету. А вже авторитет авансуватиме успіх особисто викладачу закладу вищої освіти й тій навчальній дисципліні, яку він викладає.

До професійно-значущих якостей особистості викладача належать і педагогічні здібності – сукупність особистісних якостей і здібностей, які інтегруються у певні соціальні, моральні, психологічні та фізичні здатності. Педагогічні здібності – сукупність психічних рис особистості, необхідних для успішного оволодіння педагогічною діяльністю, її ефективного здійснення.

У результаті аналізу психолого-педагогічних досліджень визначено, що важливим фактором, який впливає на ефективність роботи викладача, є його особистісні якості. Знання професійно значущих особистісних якостей сучасного викладача, їх ролі в професійній діяльності сприяє прагненню викладача до вдосконалення цих якостей, що в кінцевому підсумку призводить до якісних результатів педагогічної діяльності.

Особистість медичного працівника дуже часто набуває рис особистості педагога-психолога. Майже щодня він виступає в ролі вчителя по відношенню до підлеглого медичного персоналу; пацієнтів та їхніх родин; інших людей, що оточують в екстремальних ситуаціях. Більше того, ці якості є значущими в діяльності викладача медичного навчального закладу.

Професійні та загальні якості характеру пов'язані з професійно значущими якостями: інтелектуальними, емоційно-вольовими якостями і тими якостями, які виявляються людиною у сфері взаємовідносин. При цьому суттєве значення надається якостям особистості лікаря, що проявляються у сфері відносин - емпатії та агресії. До емоційно-вольових якостей відносять запальність, дратівливість, толерантність, зацікавленість. До професії лікаря пред'являються особливі вимоги, що стосуються не тільки рівня професійних знань, умінь,

навичок, а й рівня особистісних якостей фахівця, серед яких виділяють морально-етичні, продуктивні компоненти, якості особистості, що визначають самооцінку та рефлексивність, комунікативний компонент. У багатьох дослідженнях підкреслюється насиченість діяльності доктора психолого-педагогічних завдань, для вирішення яких необхідне володіння педагогічними компетенціями. Так, серед особистісних характеристик, що впливають на успішність професійної діяльності лікаря, багато дослідників відносять здатність до емпатії та розуміння емоційних станів пацієнтів та їхніх родичів; проникливість; вміння встановлювати контакти, володіти професійними ситуаціями та нести відповідальність за прийняті рішення; етичність, чесність, порядність та енергійність. Дослідження виявило відмінності в соціально-психологічних характеристиках лікарів, зайнятих у вузькоспеціальних сферах професійної діяльності - хірургів, терапевтів, педіатрів, акушерів-гінекологів, терапевтів, педіатрів, акушерів-гінекологів. Ці ж якості мають вплив і на діяльність викладача медичної школи.

Ще одними з характеристик, якими має володіти викладач у вищій медичній школі це: здатність до самопожертви, співчуття, доброзичливість, працьовитість, цілеспрямованість, чесність, терпіння, ввічливість, уважність, оптимізм, сміливість, рішучість, принциповість, почуття власної гідності. Необхідними для лікаря слід виділити й естетичні риси: охайність акуратність; та інтелектуальні - ерудиція, спостережливість, логіка, прагнення проникати в суть явищ, здатність до творчої діяльності. Для викладача медичної школи важливо не тільки володіти цими якостями особистості, а й пояснювати студентам їх важливість для успішної професійної діяльності. Цікавими є дані щодо значущості таких особистісних якостей, як тривожність та емпатія, у професійній діяльності лікаря та викладача медичної школи. У психолого-педагогічних дослідженнях встановлено, що тривожність негативно впливає на можливості фахівця і погіршує ефективність його діяльності. Однак незначний рівень тривожності, як правило, сприяє успішності професійної діяльності. Певний рівень тривожності є природною характеристикою людини.

Праця викладача медичного ВНЗ являє собою свідому, доцільну діяльність щодо навчання, виховання і розвитку студентів –майбутніх медичних працівників. Вона є двобічною – спеціальною та соціально-виховною, причому обидва компоненти перебувають в органічній єдності. В ній органічно поєднані знання й ерудиція вченого і мистецтво педагога, висока культура та інтелектуальна, моральна зрілість, усвідомлення обов'язку й почуття відповідальності.

Як бачим, до викладача вищої медичної школи є багато вимог як до професійних якостей, педагогічних, а ще й не можна забувати про загальну і професійну культуру. Викладачеві медичного ВНЗ повинен бути притаманний високий рівень загальної культури та культури лікарської діяльності, організованість у роботі, любов до порядку, акуратність та охайність, тобто якості, на важливість яких вказував ще Гіппократ. До загальнокультурних вимог віднесемо тактовність, уважність, толерантність, поступливість,

доброзичливість, почуття гумору, вміння підтримати інших, опанувати свої емоції, скорегувати поведінку. Професійна культура передбачає сформованість емоційної стійкості, яка корелює з успішністю фахової діяльності; здатність зберігати на належному рівні основні фахові уміння і навички та комунікативні здібності за умови істотного впливу зовнішніх факторів та емоційних впливів; усвідомлення обов'язку, витримка і самовладання; володіння навиками й уміннями, необхідними у професійній діяльності; витриманість і впевненість у власних силах; самостійність у прийнятті рішень та готовність відповідати за них.

Висновки.

Індивідуально-психологічні якості викладача ВМЗ включають в себе дуже обширний перелік вимог, які включають в себе професійні, педагогічні, особистісні якості. Особливо швидко ці вимоги змінюються з урахуванням швидкісних історичних подій, які відбуваються в Україні. Останні формують необхідність швидко змінюваних форматів навчання, отже викладач має володіти новітніми технологіями навчання, високою стресостійкістю, бути висококомпетентним фахівцем у своїй галузі і ерудитом в інших галузях. Також викладач має розвивати в собі навички, яких на його думку йому не вистачає або які є недостатньо розвиненими та вміло транслювати свій досвід на слухачів. Також передбачається, що викладач має бути лідером. Лідером, за яким слідує слухачі, а не який домінує над ними. Допустимим, а іноді і стимулюючим, є незначний рівень тривожності. Окрім того, викладач повинен бути достатньо повно обізнаний із нормативно-правовою базою в галузі медицини. Ще однією обов'язковою вимогою, яка надиктована сучасними обставинами в Україні - це вільне володіння державною мовою та володіння іноземними мовами; для вищих медичних закладів на сьогодні перевага надається знанню англійської мови.

Список літератури

1. І.В. Олійник Складові елементи професійно-педагогічної майстерності викладача вищої школи ISSN 2222-5501. Вісник дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «педагогіка і психологія». Педагогічні науки. 2016. № 2 (12)
2. Юрій Р.Ф, Краснова А.А., Тиравська Ю.В. Особливості викладання навчального матеріалу з елементами гейміфікації у вищих медичних закладах. Академічні візії Випуск 16/2023 DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7639134>
3. М. І. Марущак, І. Я. Криницька, Н. В. Петренко, Г. Г. Габор. Викладання в медичному університеті на засадах лідерства. Медична освіта, 2017, №4, С38-41. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2017.4.8369>
4. Бойчук О. Сучасні психолого-педагогічні вимоги до викладача вищого медичного навчального закладу. Освітологічний дискурс, 2018, No 1-2 (20-21)

5. Kumari, K. & Rao, P. & Sekhar, R. & Elena, G.. (2016). Qualities of best medical teacher: a student perceptive study. *International Journal of Research in Medical Sciences*. 4. 5436-5439. 10.18203/2320-6012.ijrms20164224.
6. Singh, Simerjit & Pai, Dinker & Sinha, Nirmal & Kaur, Avneet & Kyaw Soe, Htoo & Barua, Ankur. (2013). Qualities of an effective teacher: what do medical teachers think?. *BMC medical education*. 13. 128. 10.1186/1472-6920-13-128.
7. Kemahli, Sabri & Alkattan, Khaled & Ganguly, P.. (2022). Dilemma in Medical Education: who is a good medical teacher?. *South-East Asian Journal of Medical Education*. 16. 50. 10.4038/seajme.v16i1.404.
8. Koziko N., PhD of Pharmacy Polova Z., PhD of Pharmacy Nehoda T., master of Pharmacy Sakhanda I. Professionally important personal qualities of the teacher of the higher education in the structure of professional pedagogical competencies 1(8), Vol.5, January 2018
9. Олександра Бойчук. Сучасні Психолого-Педагогічні Вимоги До Викладача Вищого Медичного Навчального Закладу. *Освітологічний дискурс*, 2018, № 1-2 (20-21)
10. Кузь Г.М., Єрис Л.Б., Тесленко О.І., Баля Г.М., Кузь В.С. Сучасний викладач медичного вишу: які риси та якості йому притаманні? Матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю «Медична освіта за новими стандартами: виклики та інтеграція в міжнародний освітній простір» 30.03.2023. С.132-135.
11. Кульбашна Я. А. Модель формування професійної компетентності майбутніх стоматологів / Я. А. Кульбашна, Я. П. Нагірний // *Медична освіта*. – 2014. – № 1. – С. 124–128 (Kulbashna Y. Model of formation of professional competence of future dentists / Y. Kulbashna, J. Nagirnyj // *Medical Education*. – 2014. – N 1. – P. 124–128).
12. Л. В. Беш, Б. Я. Дмитришин, О. М. Беш, О. І. Яскевич, О. І. Мацюра Сучасні можливості підвищення мотивації студентів до навчання. *Львівський клінічний вісник*, №1 (17) 2017. С60-64
13. Виноградова В.Е., Юрченко В.І. Психологія вищої освіти: теоретичні та практичні аспекти: навч. посіб. / В.Є. Виноградова, В.І. Юрченко. - 2-е вид. - К.: Видавництво Ліра, 2020. С. 102-117

